

enhver Enkelt skal have sin Conto, og at der altsaa maa aabnes en stor Mængde Conti, samt at Tilskrivning til disse skal finde Sted ved ethvert nyt Indskud. Herved bliver saa ogsaa Renteberegningen forskjellig. Har En indskudt Noget, som han vil have gjort frugbringende til om 12 Aar, og han efter et Aars Forløb gjør et nyt Indskud, saa skal det kun staae i 11 Aar, og hvis han saa $\frac{1}{2}$ Aar efter kommer med et nyt Indskud igjen, skal det kun staae i $10\frac{1}{2}$ Aar; thi han vil jo have det Hele ud paa samme Tid. Dette maa give Anledning til Vidtløftigheder; det er vel ikke uoverkommeligt, men det vil medføre Omkostninger. Det er ikke bestemt i Vædringsforslaget, hvilken Godtgørelse Anstalten skal kunne beregne sig for dette Arbejde, men, hvis den med Hensyn til det omtalte Besvær troer at maatte beregne sig en lidt høi Godtgørelse, saa vil man maaskee klage over, at Anstalten ikke er imodkommende nok mod de Smaa, og man vil finde den dyr. — Hertil kommer en Betragtning, som jeg troer at burde henstille. Man siger, at der vil vise sig en Frygt hos Arbejderclassen for, at de almindelige Sparekasser ville være noget usikre. Det troer jeg dog ikke. Hidtil har det jo ikke vist sig, at nogen eneste af dem har svigtet sine Forpligtelser, og der er jo ikke her Tale om at indsette Penge for en meget lang Tid, ikke engang f. Ex. paa 50 Aar. Hvad der derimod vistnok forespæver Afskillige som en Hindring for at benytte de almindelige Sparekasser i den heromhandlede Retning, det er, at man gaaer ud fra, at de almindelige Sparekasser ikke ville kunne modtage hundne Indskud, ikke ville kunne paalægge sig de Baand, som man mener, at den Enkelt behøver for at styrke sin Villie. Men skulde der dog ikke her være en Misforstaaelse tilstede? Skulde man ikke i de almindelige Sparekasser kunne faae sin Sparekassebog givet en Prohibitivpaategning, hvorved man fraskrev sig Ret til at udtage sin Beholdning inden efter et vist Antal Aars Forløb? — Som den ærede Finantsminister før gjorde opmærksom paa, vilde en saadan Spareafdeling som den foreslaaede, hvis man kun fastsatte en ringeste Tid, hvori Indskudet skulde være

hundet, af f. Ex. 3—6 Maaneder, kunne benyttes nærmest som en Bank, men det har heller ikke været den ærede Forslagsstillers Mening. Han har meent, at Indskudene skulde stee for et større Antal Aar, saaledes at en ung Mand kunde binde sig indtil den Tid, da han kunde blive en aldrende og noget svækket Mand. Det har været hans Duffe, at man maatte kunne binde sig for idetmindste 5 eller 10 Aar. — Jeg vil imidlertid paa ny henstille til mere Kyndige i disse Forhold og navnlig til de juridisk Kyndige, om man ikke vil kunne opnaae det Samme i en almindelig Sparekasse, ved at Ens Sparekassebog faaer en Prohibitivpaategning.

Finantsministeren: Jeg haaber, at det ærede 7de Medlem for 6te Kreds (H. Hansen) vil være vis paa, at, naar jeg modsætter mig eller fraraader Vædringsforslaget under Nr. 8, da er det ikke, fordi jeg ikke har en ligesaa levende Interesse for de Medborgere, hvis Interesse han paataler, som han selv, men det er, fordi jeg for mit Bedkommende troer at fremme disse Mænds Interesse bedre ved at gjøre opmærksom paa de Banffeligheder, der ville beredes dem, og paa den Skuffelse, som de efter min Overbeviisning ville komme til at lide, naar de anbringe deres Penge i den foreslaaede Spareafdeling fremfor i enhver anden Sparekasse. Ganske vist er det ikke umuligt at indrette en saadan Spareafdeling ved Livrenteanstalten; men for mit Bedkommende er jeg fuldstændig overbevist om, at det ikke vil være Livrenteanstalten muligt at give det Udbytte af de Penge, der maatte blive indskudte i den, som enhver anden Sparekasse vil give, og derfor fraraader jeg dens Oprettelse. Jeg kan meget godt erkjende og være enig med det ærede Medlem i, at en stor Deel af den Klasse af Medborgere, som han har tænkt paa gjennem sit Forslag at aabne Afgang til den nye Anstalt, vil betænke sig i nogen Tid, og at det vil være noget, inden Anstalten vil blive stærkt benyttet af dem. Det er en Erfaring, der er bleven gjort andre Steder, og det er Noget, som Enhver ogsaa kan sige sig selv, der kjender Noget til Følsø Tænkemaade her i Landet. Men Erfa-